

Betydning, at vi ikke bør udsætte den for et saadant Bombardement. Jeg tror, at den ærede Krigsminister og Mange af dem, der arbeide ivrigt for Kjøbenhavns Befæstning, en Del overse dette Forhold, hvorledes Kjøbenhavn vil blive stillet overfor et Bombardement, ja selv overfor en eneste faldende stor Sprænggranat af den moderne Art, med de Virkninger, som vi jo have set skildrede. Jeg vil kun ønske, at man aldrig vil faae Anledning til at gjøre denne Brøve. Forøvrigt trøstede den ærede Minister sig og sine Venner og vilde ogsaa gjerne trøste Thinget med, at de Indvendinger, der ere fremsatte i Betænkningen, ikke have Noget paa sig: Fjenden vil ikke gjøre det, Fjenden gjør ikke det, Fjenden favner det Materiel, der egner sig til at udføre det og det. Jeg skal ikke gaa i Detailler. De have jo hørt Krigsministeren anføre en Række Exempler, der navnlig gik ud paa dette. Men vi Andre Udenforstaaende, usagkyndige, forholde os noget tvivlende, noget kritiske overfor den Slags Forsikringer fra Sagkyndiges Side. Vi er indre meget vel, hvorledes det før 1864 fra mange Sider talte Fald hed, at der ingen Fare var for Beskydning fra Broager Land, og det viste sig dog, at der var det; Fjenden gjorde det, som der blev sagt, at han ikke vilde gjøre, og havde det Materiel, som man mente, at han ikke var i Besiddelse af. Krigsministeren nævnte f. Ex., at han i Udvalget skulde have oplyst, at naar der i Betænkningen var hittret, at selv fra Rjøge Bugt vilde man i en Bombardementsafstand af 20,000 Alen kunne naae ind til Byen, lod dette ikke sig gjøre, fordi der ikke var Vand nok til, at saadanne Skibe, som kunde findes i Fjendens Flaade med dertil egnet Skyts, kunde flyde. Jeg skal kun oplyse, at i 20,000 Alens Afstand fra Kjøbenhavn i Rjøge Bugt findes der 3 à 4 Favnes Kurve, det vil altsaa sige omtrent 20 Fods Dybde, der er den samme Dybde, som et Skib vil finde i Drogden. Om den ærede Minister nu har Ret i, at der i dette Dieblis ikke flyder noget Skib paa Vandet, der ikke stikker mere end 20 Fod, og dog har Kanoner egnede til den Slags Bombardement, saa tage vi ikke det for gode Varer som en Forsikring om, at vi ikke have at regne med den Slags Materiel, thi jeg forudsætter, at den Fjende, som vil angribe os her i Kjøbenhavn, indretter sig saaledes, at han kan møde med det Materiel, som egner sig til Angrebet, og sørge for at fornye sig med det Materiel, som er nødvendigt for at ramme os paa det ømme Punkt. Jeg ser altsaa heller ikke, at den ærede Krigsminister har prækket Bemærkningerne paa dette

Punkt. Dette staar hen. Det vilde ganske vist være en Trøst, dersom man kunde føle sig beroliget ved de Forsikringer, som den ærede Krigsminister giver os om, hvad Fjenden ikke vil gjøre, ikke kan gjøre, eller ikke gjør, men det kunne vi ikke. Den ærede Krigsministers Omtale af den sidste Del af Betænkningen og navnlig af det reducerede Fort, tilstaar jeg har overrasket mig mest. Hans Forklaring af Grunden til, at dette Arbeide skal kunne udføres i en kortere Tid end 7 Aar, skal jeg ganske kortelig komme ind paa saavel som hans Udvikling af, at han betragtede dette Fort som et fuldt færdigt Fort. Jeg vil benytte Leiligheden til at sige disse to Udtalelser fast og henlede Opmærksomheden paa dem, thi jeg tror, at de ville vække Opmærksomhed i videre Kredse og ikke blot her i Salen. Først bemærkede den ærede Krigsminister, at naar han nu mente at kunne indskrænke Arbeidstiden til 3 Aar, saa var det ganske rigtig begyndt i dette, at man havde ubeladt Sernkonstruktionerne, Pantfertaarne, og den ærede Krigsminister udtalte, som det forekommer mig, med mere Haan, end han behøvede at sige, at en Udtalelse i Betænkningen om, at Tilveiebringelsen af Pantfertaarne ikke er det, der tager den længste Tid, var urigtig. Han havde ikke behøvet at bruge saadanne Udtryk, som han derpaa anvendte, da han selv i sin videre Udvikling godtgjorde, at det er rigtig. Han forklarede os jo nemlig, at der til Tilveiebringelse af hvert Pantfertaarn vilde medgaa $\frac{1}{2}$ Aar, hvist $\frac{3}{4}$ Aar. Nu er her Tale om Tilveiebringelse af 5 Taarne. Den ærede Krigsminister siger, at vi ere nødte til at bestille disse Taarne paa samme Sted, og derfor skulle de udføres et for et. Om det nu er fornødent, og hvorfor man ikke kan bestille dem samtidig paa flere Steder, er jeg ikke tilstrækkelig sagkyndig til at sige. Men naar vi nu gaa ud fra, at de skulle bestilles et for et paa samme Sted, hvormeget bliver saa det? Det bliver $\frac{1}{2}$ Gange 5, det vil blive $2\frac{1}{2}$ Aar og nogen Tid til. Det vilde vel altsaa vise, at det ikke er Sernkonstruktioner og Pantfertonstruktioner, der kræver 7 Aars Arbeide, (Krigsministeren Bahnsen: 4 Aar), thi den Slutning ligger dog nærmest at drage, at netop den Tid, den ærede Krigsminister siger, nu 4 Aar, det vilde tage at tilveiebringe, naar man gik ud fra, at Middelfrundsfortet i Virkeligheden for at være fuldt færdigt maatte have sine 5 Pantfertaarne, saa er det kun et Vidnesbyrd om, at den Arbeidsorden, hvis det kun er en saadan, den ærede Krigsminister har bragt i Forslag, er uhenstigtsmæssig, thi Enhver vilde, naar han skulde